Prvním naším soupeřem v novém roce bylo první družstvo brněnské Lokomotivy. Já (Mirek Michálek) jsem do Brna cestoval v roli nehrajícího kapitána, takže kromě pozorného sledování partií jsem měl možnost si v přilehlém bufetu pěkně popovídat s šachovým kamarádem Janem Kalendovským, se svým bývalým korespondečním soupeřem, emeritním plukovníkem Novákem a rozhodčím Jiřím Vachkem. V úvodu utkání jsem pořídil i několik fotek. Vlastní utkání zhodnotil jako obvykle IM Neklan Vyskočil. Tak příjemné počtení.

Po zimní přestávce se znovu k životu probudily rozehrané soutěže a nejinak tomu bylo i pro 2. ligu D. Los přivál áčko Caissy do Brna na Lokomotivu, což pro mě znamenalo vzdálenostně nejbližší utkání v celé soutěži, protože na rodný Duras to mám po přestěhování do Černých Polí přece jen o něco dál. Když jsem po zhruba 20-minutové procházce dorazil na místo, byl už téměř celý třebíčský tým pohromadě, a tak jsem se krom pozdravů se spoluhráči mohl pozdravit také se Standou Věchetem, se kterým mne pojí společné vzpomínky nejen z působení v Třebíči (v polovině devadesátých let), ale i na Agro Vnorovy, druhdy velmi zajímavě poskládaný tým z okolí Hodonína a Uherského Hradiště, který hned ve své první sezóně uhrál v 1. lize 4. místo. Jediné, co mě mrzí je, že jsem Standu nestihl v Durasu v době jeho největší slávy (byl jsem ještě malý), za který dlouhá léta úspěšně bojoval, než přešel do Zbrojovky Brno.

Akcie v tomto zápase stály výš na straně Caissy, ale čekal jsem velmi náročný zápas. Síla Lokomotivy tkví totiž ve vyrovnanosti sestavy a navíc tento povětšinou mladý tým disponuje několika velmi šikovnými šachisty, kteří to v tomto hracím tempu umějí. K tomu jsme se museli vypořádat s absencí Petra Buchníčka a Evči Kulované, takže opatrnost byla na místě.

Zápas samotný probíhal dlouho vyrovnaně, nicméně jednu podstatnou výhodu nám domácí přihráli hned na samém začátku. To v souboji na 8. šachovnici nabídnul kapitán Lokomotivy Jakub Bednář remízu našemu **Miroslavu Zachariášovi**, který ji přijal a má tak coby náhradník na svém kontě velmi pěkných 1,5 ze 2. Lokomotiva se tak ale pro mě nepochopitelně vzdala své jediné elové převahy, zde dokonce velmi výrazné. Psychologicky nás to určitě povzbudilo a domnívám se, že právě tento moment byl jedním z nejdůležitějších v celém zápase.

Miroslav Zachariáš získal cennou půlku v partii proti Jakubu Bednářovi

Následně svou vzrůstající šachovou sílu ukázal **Pepa Kratochvíl**, ověnčený ještě čerstvými trofejemi z prosincového MČR juniorů v bleskové hře v Praze, a také vítězstvím na přeboru kraje Vysočina v téže disciplíně. Jeho dnešní soupeř Lukáš Řehůřek na něj po
1.e4 c5 2.Jf3 e6
zahrál zajímavé
3.b3
, ale ve střední hře nedokázal zvolit správný plán a tak Pepa po dokončení vývinu a správném rozestavění figurek ukázkově rozbil postavení bílého, jehož král navíc uvíznul v centru. Ujímáme se tak vedení 0,5 1,5.

Pepa Kratochvíl udolal v útočné partii Lukáše Řehůřka

Třetí skončivší partií je ta moje proti Martinu Šklíbovi. S Martinem jsem se utkal dosud dvakrát, v obou případech bílými a vytěžil jsem z toho pouhou půlku. Nyní jsem tedy měl „konečně“ černé a možná se na to dalo koukat i trochu líp než předtím :). Využil jsem dobré přípravy k získání více než půlhodinového náskoku, nicméně s přibývajícími tahy jsem měl pocit, že mi k úplné spokojenosti stále něco chybí. A tak jsem vymýšlel správný plán, což se mi zřejmě podařilo, no mezitím jsem zaregistroval možnou protihru bílého na královském křídle. Vzhledem k tomu, že jsem měl v tu chvíli již o téměř 10 minut méně a průběh zápasu se mi zdál příznivý, nabídnul jsem remízu. Bylo mi jasné, že soupeř musí najednou přemýšlet nejen o pozici, ale také o nabídce. V tu chvíli stál už zřejmě na prohru Olda Sedláček proti Karlu Kratochvílovi, no misku vah na naši stranu nakláněl výborně hrající Milan Smištík proti IM Josefu Augustinovi. Zbytek partií byl nejasný a tak ani Martin raději nepokoušel osud, přece jen určité poziční plusy byly spíše na mé straně a šance bílého jedině v taktice – 1–2.

